

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА КІБЕРНЕТИКИ
КАФЕДРА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ МАТЕМАТИКИ

Звіт до лабораторної роботи №1 на тему:
«Чисельне розв'язування крайових задач математичної фізики.
Проекційні та варіаційні методи»

Виконав студент групи ОМ-4
Скибицький Нікіта

Київ, 2019

Зміст

1	Постановка задачі	2
1.1	Загальна постановка задачі	2
1.1.1	Зауваження	2
1.2	Параметри варіанту	3
1.3	Методи	3
2	Теоретичні відомості	3
2.0	Аналітичні маніпуляції	3
2.0.1	Однорідні крайові умови	3
2.0.2	Координатна система функцій	3
2.1	Метод колокацій	4
2.2	Метод Рітца	4
2.2.1	Мінімізаційна послідовність	5
2.3	Метод Рітца в H_A	5
3	Чисельне моделювання	6
3.1	Похибки	6
3.2	Графіки	7

1 Постановка задачі

1.1 Загальна постановка задачі

Знайти наближений розв'язок наступної задачі проекційним та варіаційним методами: задано рівняння

$$-\frac{d}{dx} \left(k(x) \cdot \frac{du(x)}{dx} \right) + p(x) \cdot \frac{du(x)}{dx} + q(x) \cdot u(x) = f(x), \quad a < x < b, \quad (1.1)$$

з крайовими умовами

$$-k(x) \cdot \frac{du(x)}{dx} + \alpha_1 u(x) = \mu_1, \quad x = a, \quad (1.2)$$

$$k(x) \cdot \frac{du(x)}{dx} + \alpha_2 u(x) = \mu_2, \quad x = b, \quad (1.3)$$

де

$$k(x) = k_1 \sin(k_2 x) + k_3, \quad (1.4)$$

$$k(x) > 0,$$

$$p(x) = p_1 \cos(p_2 x) + p_3, \quad (1.5)$$

$$q(x) = q_1 \sin(q_2 x) + q_3, \quad (1.6)$$

$$q(x) \geq 0,$$

$$\alpha_1, \alpha_2 > 0.$$

1.1.1 Зауваження

Задача *модельна*, тому функцію $f(x)$ і константи μ_1, μ_2 виражаємо з відповідних рівностей:

$$f(x) = -(k(x) \cdot u'(x))' + p(x) \cdot u'(x) + q(x) \cdot u(x), \quad (1.7)$$

$$\mu_1 = -k(a) \cdot u'(a) + \alpha_1 u(a), \quad (1.8)$$

$$\mu_2 = k(b) \cdot u'(b) + \alpha_2 u(b), \quad (1.9)$$

де $u(x)$ — точний розв'язок задачі, функція $u(x) = m_1 \sin(m_2 x) + m_3$.

1.2 Параметри варіанту

a	b	α_1	α_2	k_1	k_2	k_3	p_1	p_2	p_3	q_1	q_2	q_3	m_1	m_2	m_3
0	4	4	2	2	3	1	2	1	1	0	2	3	2	2	1

1.3 Методи

Використати проекційний *метод колокацій* та варіаційний *метод Рунца*.

2 Теоретичні відомості

2.0 Аналітичні маніпуляції

Перш за все, виразимо функцію $f(x)$ і константи μ_1, μ_2 з рівностей (1.7)–(1.9):

$$f(x) = 3 + 14 \sin(2x) + 4 \cos(2x) + 4 \cos(3x) - 20 \cos(5x), \quad (2.1)$$

$$\mu_1 = 0, \quad (2.2)$$

$$\mu_2 = 6. \quad (2.3)$$

2.0.1 Однорідні крайові умови

Зведемо крайові умови до однорідних. Для цього знайдемо представлення

$$u(x) = \varphi_0(x) + v(x), \quad (2.4)$$

де функція $\varphi_0(x)$ задовольняє неоднорідним крайовим умовам, а функція $v(x)$ — однорідним крайовим умовам

$$0 = -k(a) \cdot u'(a) + \alpha_1 u(a), \quad (2.5)$$

$$0 = k(b) \cdot u'(b) + \alpha_2 u(b). \quad (2.6)$$

Шукатимемо $\varphi_0(x)$ у вигляді

$$\varphi_0(x) = Cx + D. \quad (2.7)$$

Константи C, D знайдемо із співвідношень (1.2), (1.3). Отримаємо наступну систему:

$$C(\alpha_1 a - k(a)) + \alpha_1 D = \mu_1, \quad (2.8)$$

$$C(\alpha_2 b - k(b)) + \alpha_2 D = \mu_2. \quad (2.9)$$

Її розв'язок

$$C = 0.7120099335017387, \quad D = 0.17800248337543467. \quad (2.10)$$

2.0.2 Координатна система функцій

В якості системи координатних функцій оберемо:

$$\varphi_1(x) = (x - a)^2(x - c), \quad (2.11)$$

$$\varphi_2(x) = (x - d)(b - x)^2, \quad (2.12)$$

$$\varphi_n(x) = (x - a)^2(b - x)^{n-1}, \quad n \geq 3, \quad (2.13)$$

де c, d — такі константи, що φ_1, φ_2 задовольняють однорідним крайовим умовам (2.5), (2.6), а саме

$$c = b + \frac{k(b)(b - a)}{2k(b) + \alpha_2(b - a)}, \quad (2.14)$$

$$d = a - \frac{k(a)(b - a)}{2k(a) + \alpha_1(b - a)}. \quad (2.15)$$

В результаті обчислень отримуємо:

$$c = 3.96274583524315, \quad d = -0.222222222222222. \quad (2.16)$$

2.1 Метод колокацій

Розглянемо загальне рівняння

$$Au = f, \quad (2.1.1)$$

де $A : E \rightarrow F$. Замінімо його на рівняння

$$P_n(Au_n) = P_nf, \quad (2.1.2)$$

або на

$$P_n(Au_n - f) = 0. \quad (2.1.3)$$

Координатну систему візьмемо $\{\varphi_i\} \in D(A) \subseteq E$, а проекційну — $\{\psi_i\} \in F^*$. Тоді можемо останню рівність переписати у вигляді

$$\psi_j(Au_n - f) = 0, \quad (2.1.4)$$

або ж, що те саме,

$$\psi_j(Au_n) = \psi_j f. \quad (2.1.5)$$

Шукачи розв'язок у вигляді

$$u_n = \sum_{i=1}^n c_i \varphi_i, \quad (2.1.6)$$

матимемо

$$\psi_j \left(A \left(\sum_{i=1}^n c_i \varphi_i \right) \right) = \psi_j f, \quad j = \overline{1, n}, \quad (2.1.7)$$

або ж, враховучи лінійність A і ψ_j ,

$$\sum_{i=1}^n c_i \psi_j(A\varphi_i) = \psi_j f, \quad j = \overline{1, n}. \quad (2.1.8)$$

У матричному вигляді, систему вище можна записати як

$$\begin{pmatrix} \psi_1(A\varphi_1) & \psi_1(A\varphi_2) & \cdots & \psi_1(A\varphi_n) \\ \psi_2(A\varphi_1) & \psi_2(A\varphi_2) & \cdots & \psi_2(A\varphi_n) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \psi_n(A\varphi_1) & \psi_n(A\varphi_2) & \cdots & \psi_n(A\varphi_n) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} c_1 \\ c_2 \\ \vdots \\ c_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \psi_1 f \\ \psi_2 f \\ \vdots \\ \psi_n f \end{pmatrix} \quad (2.1.9)$$

Якщо взяти у якості $\{\psi_j\}$ систему функцій Чебишова, то отримаємо, що визначник цієї системи не рівний нулеві.

2.2 Метод Рітца

Нехай, як і раніше, ми розв'язуємо рівняння

$$Au = f, \quad (2.2.1)$$

де $A : H \rightarrow H$, H — дійсний гільбертовий простір. Нагадаємо, що ми ставимо цій задачі й відповідність задачу мінімізації

$$\inf_{u \in D(A)} \Phi(u) = \Phi(u^*) = u_0. \quad (2.2.2)$$

Нехай також виконуються певні припущення, необхідні для збіжності, а саме:

1. A — симетричний (самоспряжений), тобто

$$(Au, v) = (u, Av). \quad (2.2.3)$$

2. A — додатно визначений, тобто

$$\exists \mu > 0 : \forall u \in D(A) \quad (Au, u) \geq \mu \|u\|^2 (u, Av). \quad (2.2.4)$$

3. $f \in R(A)$ — область значень оператора A .

2.2.1 Мінімізаційна послідовність

1. Як і раніше, нехай $\{\varphi_i\} \in D(A)$ — повна;
2. Вводимо простір $H_n = \mathcal{L}(\varphi_1, \dots, \varphi_n)$;
3. Розв’язок шукаємо у вигляді $u_n = \sum_{i=1}^n c_i \varphi_i$.

Наш загальний функціонал Рітца

$$\inf_{u \in H_n} \Phi(u) = \Phi(u_n) \quad (2.2.5)$$

з функцією G вигляду

$$G(u_n, v) = (f, v), \quad \forall v \in H_n, \quad (2.2.6)$$

або, що те саме у наших умовах,

$$G(u_n, \varphi_j) = (f, \varphi_j), \quad j = \overline{1, n}, \quad (2.2.7)$$

можна буде записати у вигляді

$$\sum_{i=1}^n c_i G(\varphi_i, \varphi_j) = (f, \varphi_j), \quad j = \overline{1, n}, \quad (2.2.8)$$

або, що те саме в наших умовах,

$$\sum_{i=1}^n c_i (A\varphi_i, \varphi_j) = (f, \varphi_j), \quad j = \overline{1, n}. \quad (2.2.9)$$

Мінімізаційна послідовність звелася до тієї ж системи що й у методі Бубнова-Гальоркіна, то які ж його переваги?

2.3 Метод Рітца в H_A

Справа в тому, що якщо оператор A задовольняє умовам (2.2.3) і (2.2.4), то можна ввести енергетичний простір H_A у якому скалярний добуток і норму введено за формулами

$$(u, v)_A = (Au, u), \quad \|u\|_A^2 = (u, u)_A. \quad (2.3.1)$$

Можна перевірити, що ці функції задовольняють аксіомам скалярного добутку та норми. Таким чином H_A — гільбертовий простір, ширший за $D(A)$.

Тоді задачі (2.2.1) ставимо у відповідність задачу

$$\inf_{u \in H_A} \Phi(u) = \Phi(u_n), \quad (2.3.2)$$

для якої мають місце аналогічні результати:

Теорема 1. *Виконуються наступні співвідношення:*

1.

$$\Phi(u) = (Au, u) - 2(f, u) = \|u - u^*\|_A^2 - \|u^*\|_A^2, \quad (2.3.3)$$

2.

$$\inf_{u \in H_n \subset H_A} \Phi(u) = \Phi(u_n) = \Phi_0. \quad (2.3.4)$$

З останнього співвідношення маємо

$$(Au_n, v) = (f, v), \quad v \in H_n, \quad (2.3.5)$$

тоді

$$(Au_n - Au^*, v) = 0, \quad v \in H_n, \quad (2.3.6)$$

або ж, що те саме,

$$(u_n - u^*, v)_A = 0, \quad v \in H_n. \quad (2.3.7)$$

Це означає, що

$$u = P_{H_n} u^*. \quad (2.3.8)$$

Теорема 2. Нехай координатна система $\{\varphi_i\}$ є повною в H_A , тоді при $n \rightarrow \infty$ мінімізуюча послідовність $\{u_n\}$ метода Рітца збігається до розв'язку задачі (2.2.1) в нормі простору H_A .

Приклад. $\{\varphi_i\}_{i=1}^{n-1}$ — так звані штафетини:

Графіки цих функцій мають вигляд

$$\varphi_i(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{h_i}, & x_{i-1} \leq x \leq x_i, \\ \frac{x_{i+1}-x}{h_i}, & x_i \leq x \leq x_{i+1}, \\ 0, & x \notin [x_{i-1}, x_{i+1}]. \end{cases} \quad (2.3.9)$$

А також φ_0, φ_n — напівштафетини, у яких обрізані половини, які виходять за $[x_0, x_n]$,

$$\varphi_0(x) = \begin{cases} \frac{x_1-x}{h_1}, & x_0 \leq x \leq x_1, \\ 0, & x_1 \leq x. \end{cases}$$

$$\varphi_n(x) = \begin{cases} 0, & x_{n-1} \leq x, \\ \frac{x-x_{n-1}}{h_n}, & x_{n-1} \leq x \leq x_n. \end{cases}$$

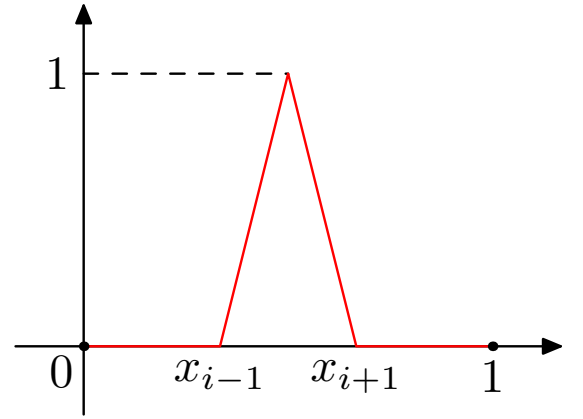

Рис. 1: “штафетина” від x_{i-1} до x_{i+1} .

3 Чисельне моделювання

Було використано мову програмування `python` і бібліотеки `sympy` (для символьних обчислень), `numpy` (для ефективного розв'язування систем лінійних алгебраїчних рівнянь, що виникають, а також `matplotlib` (для побудови графіків).

3.1 Похибки

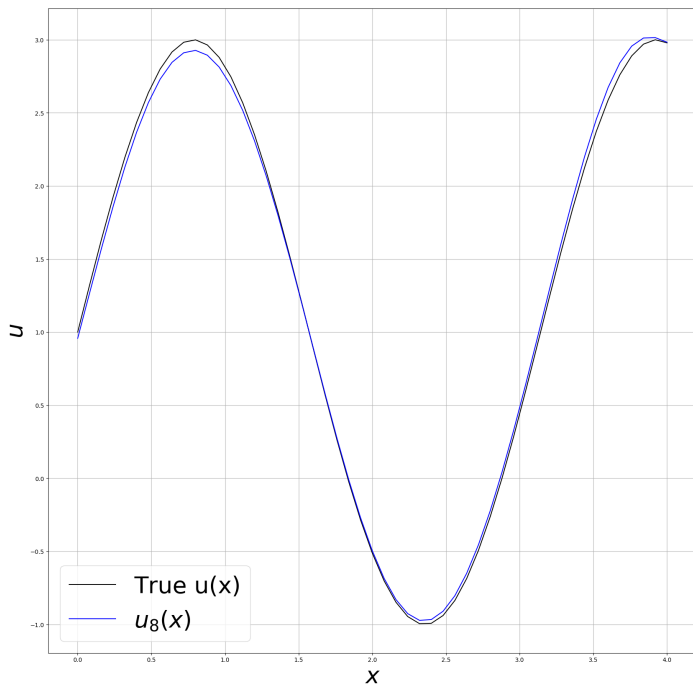
Відхилення від точного розв'язку в нормі

$$\|f\| = \frac{1}{b-a} \int_a^b f^2(x) dx : \quad (3.1.1)$$

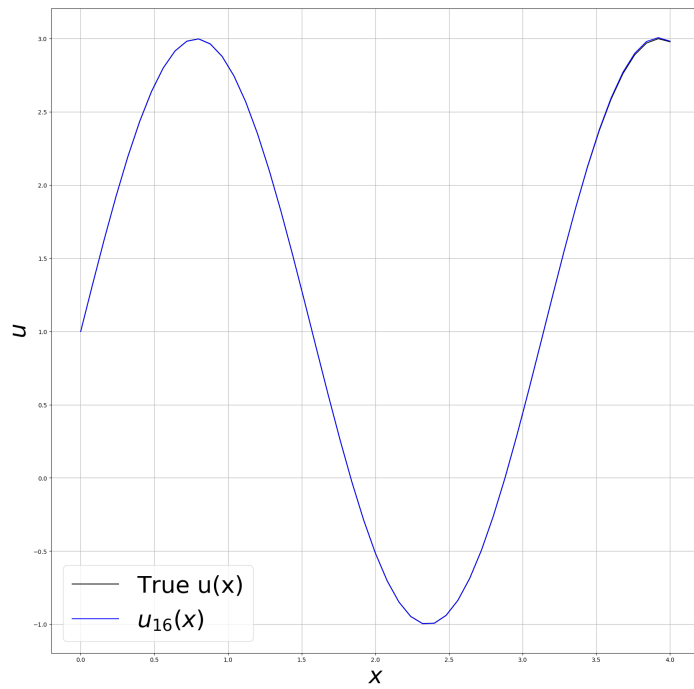
- Колокацій, 8 функцій: 0.0025116018874234433;
- Колокацій, 16 функцій: 1.1242967189129815e-05;
- Рітца, 4 функції: 0.5227343590104221;
- Рітца, 8 функцій: 1.0763937437329292e-06.

Бачимо, що метод Рітца збігається швидше.

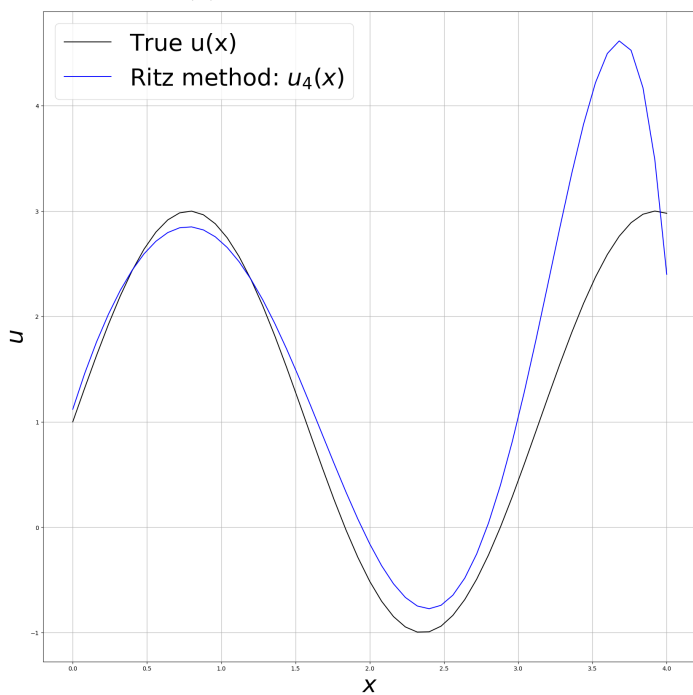
3.2 Графіки

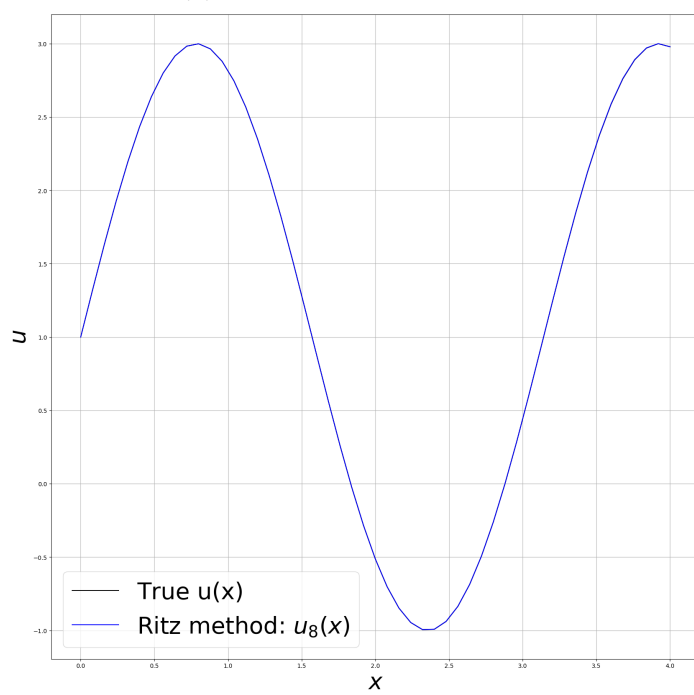
(а) Колокацій, 8 функцій

(б) Колокацій, 16 функцій

(в) Рітца, 4 функції

(г) Рітца, 8 функцій